

Då jag i öfrigt föreställer mig att det torde vara allmänt bekant, att öfverträdelse och missbruk af handelsrätt ganska ofta förekommer, så väl genom berusningsmedel som genom en del andra i handeln förekommande varor, får jag, i syfte att vinna ett verksamt och ändamålsenligt medel deremot, med stöd af det anförda härigenom vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utarbetande och om möjligt till nästa riksdag framläggande af förslag till sådan ändring i eller tillägg till bestämmelserna om ansvar för öfverträdelse af näringsrättighet, som innefattar förlust af handelsrätt för handlande, hos hvilka oloflig handel med rusgifvande varor utöfvas eller utan betalning utdelas, eller eljest utöfva sådan handel, hvarigenom oloflig försäljning främjas eller oordningar föranledas.

Stockholm den 27 januari 1890.

M. Tysk.

N:o 161.

Af herr L. Persson i Heljebol, om anslag för inrättande af ett nytt provinsialläkaredistrikt i Vermland m. m.

Sedan slutet af 1840-talet har inom Gillberga pastorat och närgränsande socknar läkarevården bestridits af distriktsläkare, hvilken aflönats dels af församlingarne och dels af enskilda personer genom öfverenskommet ackord. Till en början var det icke utan svårighet att få platsen besatt af läkare, emedan de före år 1853 den 1 mars ej fingo beräkna tjänsteår, hvilket först

nämnda år och datum genom ett kongl. bref blef distriktsläkaren tillerkändt. Från år 1853 till 1874 bestriddes läkarevården af medicine doktor P. E. Warodell, hvilken sistnämnda år afled, hvarefter sjukvården intill 1878 bestriddes af flere läkare, af orsak att distriktet ej egde bostad att erbjuda, utan måste hyra en sådan, hvilken bostad ej alltid kunde finnas till lags för läkaren, hvarför några närgränsande socknar förenade sig och beslöto att uppföra egen bostad för läkaren samt att föranstalta att medikamentsförråd blefve inrättadt i närheten af densamma. De intresserade socknarne för uppförande af läkarebostad, förutom Gillberga och Långserud, äro Stafnäs och Vennskog samt Borgviks bruksegare. Ehuru frågan om uppbyggande af bostad väcktes redan 1874, kunde likväl definitivt beslut derom ej fattas förr än 1877, då arbetet dermed påbörjades och blef fullbordadt 1879, så att nuvarande läkaren kunde dit inflytta i slutet af samma år. Byggnaden består af corps de logis af tegel under tak af skiffer, och är på nedra bottnen indelad i sex rymliga och ljusa rum jemte kök, skafferier och en förstuga, samt fyra rum, tambur och fyra sidorum till garderober m. m. på öfra bottnen. Brygghus med drängkammare och visthusbod, äfven uppfördt af tegel, samt uthus af stolpvirke och bräder, indeladt till stall med tvenne spiltor, ladugård för tvenne nötkreatur, vagns- och vedbod, tvenne hemlighus samt rymlig foderskulle; uppförd källare af sten för rotfrukter likasom en murad källare under köksförstugan. Samtliga dessa byggnader, som äro omsorgsfullt uppförda af god och tjenlig materiel, på en rymd af 2 tunnland 5 kapplands vidd, som för everldliga tider blifvit afsöndrad från hemmanet Södra Högsäter i Gillberga socken, hafva kostat distriktet en summa af nära 20,000 kronor, hvaraf Borgviks bruksegare tillsläppt 1,000 kronor och återstoden af de förut nämnda fyra socknarne, nemligen Gillberga, Långserud, Stafnäs och Vennskog. Byggnaderna, som på stället blifvit afsynade af ortens kronofogde med biträde af nämndemän och kompetent byggmästare, hafva till alla delar blifvit godkända såsom fullständig bostad för provinsialläkare. Förutom denna byggnadskostnad betala dessa fyra socknar årligen, i förhållande till sina fyrktal, såsom lön till distriktsläkaren en summa af 1,500 kronor förutom de ackord, som enskilde förbundit sig att årligen erlægga, uppgående till cirka 2,000 kronor.

Det torde vara öfverflödigt relatera, att detta distrikt nödvändigt är i behof af en läkare inom sitt samhälle, enär man från den centrala punkt, der läkarebostaden är uppförd, har en väglängd af mer än 5 mil till provinsialläkarens station i Ärvika köping och hvars folkmängd, inberäknad Borgviks brukspersonal, uppgår till nära 12,000 personer, och som denna del af länet saknar jernvägar för underlättandet af besök hos sin provinsialläkare, samt nödgas begagna sig af mindre goda landsvägar,

torde behovet af inrättandet af ett nytt provinsialläkaredistrikt för dessa socknar vara lätt att inse.

På grund af hvad jag sålunda anfört tager jag mig friheten hemställa,

att Riksdagen antingen måtte bevilja ett årligt anslag af 3,000 kronor för ett nytt provinsialläkaredistrikt, omfattande Gillbergs härad, med station i Gillberga socken af Vermlands län, eller att, om detta ej kan af Riksdagen bifallas, ett anslag såsom bidrag till distriktsläkarens aflöning måtte utgå med 1,500 kronor.

Stockholm den 27 januari 1890.

Lars Persson.

N:o 162.

Af herr J. Bromée, om ändring af 2 § utsökningslagen.

Som de dryga kostnader, hvilka i allmänhet uppstå och måste uppstå, om kronofogdarne i sina vidsträckta fögderier skola verkställa utmätningar och derefter försäljningar af utmätt löseegendom, emedan desse få långa vägar att resa, icke kunnat undgå min och många andras uppmärksamhet, vågar jag härmed förnya min vid förra riksdagen väckta, af lagutskottet afstyrkta och af Riksdagen afslagna motion n:o 45, uti hvilken då fem andra af kammarens ledamöter instämde. Jag föreslog då att 2 § af utsökningslagen skulle så förändras, att länsmännen, hvar inom sitt distrikt, skulle ega verkställa utmätning och försäljning af utmätt löseegendom, då de derom af fordringsegare anlitades. Under 1888 års riksdag väcktes af herrar J. A. Andreason och M. Andersson i Stigen motion i samma syfte, men som äfven